

Campus Schaarbeek

De Brabantwijk beweegt haar studenten

Campus Schaarbeek is een dag, waarop de grenzen van Campus VLEKHO, Sint-Lukas, Sint-Lukas Kunsthumaniora en Sint-Lucas architectuur, ... verlegd worden. De Brabantwijk wordt die dag even één grote Campus. Maar tegelijkertijd is Campus Schaarbeek méér dan dat. De Brabantwijk is immers geen studentenbuurt en hoeft dat ook niet te worden. Campus Schaarbeek doorbreekt de schoolmuren en doorkruist de wijk, opdat de studenten de wijk en haar bewoners, de scholen, de sportieve en culturele infrastructuur kunnen leren kennen en opdat de buurt de studentenpopulatie leert kennen. Zo kan een wijk ontstaan, waar, naast de andere (bewoners)groepen, ook studenten welkom zijn.

Studeren in de Brabantwijk

VLEKHO, Sint-Lucas dept. Architectuur, Sint-Lukas Hogeschool en Sint-Lukas Kunsthumaniora behoren dan wel tot verschillende scholengroepen, toch hebben ze iets gemeenschappelijks. Ze bevinden zich namelijk in hetzelfde stukje Brussel. Meer bepaald in Schaarbeek in de Brabantwijk, de buurt gelegen tussen de spoorweg, de as Koningsstraat/Paleizenstraat en de Kruidtuin.

De Brabantwijk wordt vaak omschreven als de „buurt achter het noordstation”. Deze licht pejoratieve naamgeving geeft al aan dat de wijk te kampen heeft met een negatief imago. De buurt scoort inderdaad hoog op een aantal sociaal-economische achterstellingfactoren (werkloosheid, huisvesting, ...).

Toch heeft de Brabantwijk heel wat troeven. Deze levendige volkswijk heeft ook aan studenten heel wat te bieden. In de eerste plaats is er het Noordstation, de nabijheid van Brussel-centrum, de aanwezigheid van het handelscentrum van de Brabantstraat (en iets verderop, dat van de Haachtsesteenweg) met talrijke budgetvriendelijke winkeltjes, cafeetjes en restaurants. Er is een jonge bevolkingsstructuur waarin verschillende groepen hun plaats zoeken of opeisen, er is een denses netwerk van sociaal-culturele verenigingen,

Foto: Sylvie De Steur

Bron: Sint-Lucas Architectuur Brussel

er zijn sportmogelijkheden, ... Verder is er een rijk cultureel leven. Grote en kleinere cultuurhuizen bieden samen een uitgebreid aanbod aan dans, theater, beeldende kunst, optredens, workshops, ... Cultuur binnen wandelafstand dus. Tenslotte zijn er de verschillende instellingen en (hoge)scholen.

De buurt kent inderdaad een grote concentratie van onderwijsinstellingen. Er liggen maar liefst drie basisscholen, vier secundaire scholen en vier hogescholen in de buurt. Elke dag doen zo'n

5.000 studenten de Brabantwijk aan. Het maakt van de Brabantwijk één van de studentenpolen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het merendeel van de studenten zijn echter pendelstudenten. Slechts 10 % zit op kot in de buurt. Dit wil niet zeggen dat er geen studentenleven is: er zijn twee studentencafé's, Den Bisnis en The Student, er is een sportzaal en fitnessclub, ... Toch mag het studentenaanbod nog uitgebreid worden ... een betaalbare fuifzaal in de buurt zou bijvoorbeeld wonderen kunnen doen.

Veel troeven of niet ... onbekend blijft onbemind. Studenten voelen zich vaak anoniem en zijn niet altijd op hun gemak in de buurt. Net als vele andere pendelaars kennen zij de buurt slechts oppervlakkig. Het is voor hen de plaats die ze doorkruisen op weg naar school of werk of op weg naar huis. Ze kennen haar niet van binnenuit en zien de kleuren dan ook niet die achter de grijze gevels schuilgaan. Daarom willen de (hoge)scholen de studenten deze buurt laten ontdekken en beleven.

Limiet Limite

Voor deze opdracht staan de scholen niet alleen. De schoolbuurtoördinator van vzw Limiet Limite helpt hen daarbij. Limiet Limite is een netwerkorganisatie die de leefbaarheid en de convivialiteit in de Brabantwijk beoogt te verbeteren en dit door de voornaamste gebruikers van de wijk (bewoners, handelaars en studenten) samen te brengen in een structuur waarbinnen elk vanuit zijn achtergrond en knowhow bijdraagt aan de globale wijkontwikkeling. Het netwerk wil de veelheid aan troeven van deze verschillende groepen aanwenden om de buurt uit te bouwen tot een dynamische wijk voor de toekomst.

Tot de partners van het netwerk Limiet-Limite behoren organisaties die de voornaamste gebruikersgroepen van de wijk vertegenwoordigen: Samenlevingsopbouw Brussel, vzw Wijkpartenariaat (De Schakel/Zaal 58), Unizo Brussel, Antenne Atrium Brabant, de (Hoge)School-Buurtwerking van vzw Limiet Limite, ... Deze laatste wil, door externe communicatie over de wijk, door studentengroepen in contact te

brengen met andere gebruikersgroepen en door inspanningen te leveren op vlak van de fysieke toestand van de Brabantwijk, werken aan de ontwikkeling van de Brabantwijk als wijk waar studenten welkom zijn.

Campus Schaarbeek: de voorgeschiedenis

Vanuit die logica organiseerden de verschillende hogescholen in het verleden al evenementen om studenten met elkaar en met de buurt in contact te brengen. Zo was er in 2002-03 de Limiet Limite-dag op VLEKHO, met verschillende rondleidingen in de Brabantwijk, een eetstandje van de buurtvrouwen en een optreden van de Turkse groep Yakamoz. In 2003-04 dan, organiseerden Sint-Lukas en Sint-Lucas het evenement „Sint-Luc/kas met ck”. Verschillende workshops en ateliers vonden plaats in beide scholen, er werd een voetbalwedstrijd op het Lehonplein georganiseerd en de dag werd afgesloten met een fuif.

In het academiejaar 2004-05 besloten de verschillende Nederlandstalige scholen tenslotte om de krachten te bundelen. Zo werd het evenement „Campus Schaarbeek” geboren.

Campus Schaarbeek: het opzet

Campus Schaarbeek wil aanzetten geven tot het creëren van een studentengevoel in de wijk en van een wijkgevoel bij de studenten. Via activiteiten in de buurt willen we de anonimiteit van de wijk doorbreken. De meeste studenten kunnen immers de Brabantwijk niet plaatsen. Het is voor deze pendelaars de weg tussen het station en hun „school”. Ze hebben er verder geen herkenningspunten, niets dat hen echt vertrouwd is. Door hen via activiteiten in contact te brengen met deze plaatsen, krijgen deze een gevoelswaarde en worden ze herkenbaar. Daarnaast wil het evenement de studenten van verschillende (hoge)scholen met elkaar in contact brengen. Ook tussen de studentengroepen onderling zijn immers barrières te onderscheiden. Zij leren elkaar niet spontaan kennen en ook de andere schoolgebouwen blijven vreemd voor hen. Studenten samenbrengen is nodig om voldoende draagkracht te geven aan het studentenleven, dat nu stoelt op de afzonderlijke campussen en op het kleine aandeel kotstudenten. Campus Schaarbeek wil een aanzet geven om tot een grotere samenwerking en tot een betere communicatie tussen de

verschillende studenten(organisaties) te komen bij het organiseren van activiteiten allerhande.

Een derde doelstelling is het bekend maken van de verschillende mogelijkheden die Schaarbeek en Brussel rijk zijn. Hoewel er duidelijk studentvriendelijke infrastructuur ontbreekt, zijn er in de onmiddellijke buurt wel diverse mogelijkheden om te sporten, te ontspannen, culinair te genieten, concertjes en andere culturele evenementen mee te pikken, ... Alleen zijn deze mogelijkheden niet voldoende bekend bij de studenten of zijn de drempels ervan te hoog. Daarom probeert Campus Schaarbeek, naast activiteiten die de buurt (en haar bewoners) „an sich” promoten, ook sportactiviteiten en culturele activiteiten aan te bieden (o.a. een sportaanbod in samenwerking met bestaande organisaties en een cultuurbeurs, waar organisaties die zichzelf willen promoten aan kunnen deelnemen).

Ten vierde willen we ook de idee achter Limiet Limite promoten. De (hoge)scholen zijn een engagement aangegaan: het betrekken van studenten bij al wat leeft in de wijk, hen meenemen in de uitdagingen voor de toekomst van de Brabantwijk. Dit engagement mag dan ook in de verf gezet worden.

Op langere termijn wil Campus Schaarbeek ook de bewoners meer en meer actief betrekken. Zo leren studenten de bewoners kennen en omgekeerd worden de bewoners geïnformeerd over het reilen en zeilen binnen de schoolmuren (Welke opleidingen worden er gegeven, voor wie, ... ?). De eerste stappen zijn gezet, maar Campus Schaarbeek wil en kan nog groeien!

Campus Schaarbeek anno 2006: net niet uit de kinderschoenen

Zoals uit de voorgeschiedenis blijkt, werd de voor-zet reeds enkele jaren geleden gegeven. Vanaf academiejaar 2004-05 was Campus Schaarbeek een feit! Op 9 maart 2005 vond de eerste editie plaats. De dag was opgebouwd rond een goede ouderwetse zeepkistenrace. De karretjes maakten gebruik van de natuurlijke helling van de wijk om de Quatrechtstraat in Schaarbeek af te sjezen. Op de race kwamen zowel studenten als jongeren uit de wijk af. Tussen twee races door kon iedereen

Foto: Sylvie De Steur

Bron: Sint-Lucas Architectuur Brussel

genieten van de randanimatie, gaande van capoeiera over circustechnieken tot een workshop buikdansen. 's Avonds was er een officiële receptie op Sint-Lucas met toespraken van de verschillende directies en van de ministers Guy Van Hengel en Brigitte Grouwels. De receptie werd muzikaal omlijst door een optreden van Jean Vladan. De dag werd tenslotte afgesloten met een studentenfuif op de Sint-Lukas Hogeschool.

De tweede editie vond niet meer plaats in het prille voorjaar, maar werd verschoven naar de herfst, aansluitend op de start van het academiejaar. Dit is voor studenten een minder druk moment en biedt eerstejaars meteen een goede gelegenheid om de buurt te leren kennen. Op 26 oktober 2005 werd het programma van Campus Schaarbeek uitgebreider. De (Hoge)School-Buurtwerking nam opnieuw het voortouw, maar werkte nauwer samen met studentenverenigingen en studentencafés. Ook aan organisaties en clubs uit de buurt werd gevraagd om een aanbod te voorzien.

Zo kwam er een uitgebreider programma tot stand waaruit de studenten naar believen konden shoppen. Op elk moment was er keuze tussen verschillende activiteiten op verschillende plaatsen. De dag startte met een paëlla-maaltijd in de Kunsthumaniora. Van daaruit vertrokken dan 4 thema-wandelingen door de wijk. In de namiddag organiseerde Pro Gaudio, de studentenvereniging van VLEKHO, een wedstrijd krattenstapelen en waren er verschillende sportinitiaties in de buurt. Gedurende de hele namiddag was er ook een vrijetijdsmarkt waar organisaties en instellingen uit de buurt hun aanbod konden promoten. 's Avonds namen vele studenten deel aan het „breken van de Ramadan” op Sint-Lucas Architectuur. De dag werd afgesloten met een receptie op VLEKHO, een optreden in studentencafé Den Bisnis en een fuif op de Sint-Lukas Hogeschool.

Tegen het huidige academiejaar, 2006-07, hadden er zich vele veranderingen voorgedaan. De schoolbuurtcoördinator, die eerder vanuit VLEKHO werkte, kwam onder de vleugels van vzw Limiet Limite terecht en werkte vanaf dan vanuit de stuurgroep (Hoge)School-Buurtwerking. Een nieuwe structuur,

personeelwissels, veranderingen bij het bestuur van studentenorganisaties, ... maakten de editie van 2006 even spannend ...

Ondertussen is de derde editie van het evenement (25 oktober 2006) net achter de rug. De opbouw en de activiteiten lagen in de lijn van die van het voorbije jaar, mits enkele wissels waar nodig. De dag werd ruimtelijk rond twee polen opgebouwd. Deel één ging door in de buurt van de Kunsthumaniora, deel twee, het avondprogramma, vond plaats op VLEKHO.

Ook dit keer wist de „Paëlla uit de grote pan” de bezoekers te bekoren. Meteen nadien startte de „Mont Quatrecht”. Dit keer geen race naar beneden, maar een beklimming naar boven op gekke fietsen. Deze hadden vooral veel succes bij de kinderen uit de buurt. Bij aankomst konden de deelnemers meteen hun gezondheid onder de loep laten nemen door de mensen van CM-Fit. Studenten en een aantal buurtbewoners deden de proef. Op die manier probeerden we een beetje aan bewustwording te doen. Twee weken later, zou onze Jog-Je-Fit immers van start gaan.

De aankomst van de fietswedstrijd, vormde meteen ook het vertrekpunt van de stadswandelingen. Het enorme succes van de wandeling rond prostitutie, waarbij een bezoek werd gebracht aan „Sonja”, uitleg werd gegeven over allerhande met dit thema verbonden aspecten, waarbij een aantal projecten uit het verleden (Néon Nord / Bruxxxelles) in de verf werden gezet en waarbij de studenten hun reacties kwijt konden aan een ploeg van BBOT (Brussel Behoort Ons Toe), maakte dat de wandeling rond de architecturale parels die Schaarbeek rijk is, wat naar de achtergrond verdween. Ook de aangeboden sportactiviteiten hadden minder succes. Het krattenstapelen van Pro Gaudio trok dan wel weer de aandacht. Niet alleen namen aan deze activiteit Nederlandstalige én Franstalige studenten van de verschillende scholen deel, ook trok de activiteit de aandacht van veel buurtbewoners, voor wie het krattenstapelen een leuk schouwspel was. Tegen half vier begon op VLEKHO een interactieve cultuurbeurs, waar een wedstrijdje tafeltennis of padebak, je een mooie prijs kon opleveren. Er waren dan ook heel wat vrijkaarten, boeken en t-shirts te winnen.

Nadien konden de aanwezigen genieten van een heerlijke receptie, gevolgd door een optreden van Stand-Up Comedian Seppe Toremans, finalist van Humo's Comedy Cup 2005.

Evaluatie

Campus Schaarbeek staat op het punt de kinderschoenen te ontgroeien. Er is echter nog een weg te gaan voor het echt zo ver is. Promotioneel is er vooruitgang geboekt. Er werd ditmaal reclame gemaakt via meerdere affiches, uitnodigingen per post, een mailing naar alle studenten,.. er werd gebust bij verschillende studentenkoten uit de buurt, er werden twee Limiet Limite ontbijtjes georganiseerd op strategische plaatsen, waarbij duchtig geflyerd werd. Tenslotte sierde een grondaffiche de ingang van alle scholen. Echter ... de affiches waren prachtig, maar sprongen (ook omwille van het kleine formaat) iets te weinig in het oog. Ondanks de promotionele inspanningen, bleef het evenement kampen met een tekort aan zichtbaarheid.

Voor de organisatie van de Cultuurbeurs werd dit jaar intensiever samengewerkt met partners van de verschillende cultuurhuizen. Zo kon deze beurs meer slagkracht krijgen en interactiever worden. Wat de samenwerking met de (studenten) organisaties uit de buurt betreft, kan één en ander nog verbeteren. Zo zullen zij bij een volgende editie vanaf het begin betrokken worden bij de organisatie van het evenement, wat ook de afstemming van de verschillende programmaties op elkaar ten goede zal komen.

Tenslotte kan in de toekomst het partnerschap uitgebreid worden. De contacten, met onder meer de Franstalige hogeschool, kunnen verdiept worden. Maar eer het zover is, willen we de zaken organisatorisch op punt stellen.

Het blijft trouwens zoeken naar die activiteiten die de pendelstudent in de Brabantwijk weten te houden. Bij het al dan niet slagen van de georganiseerde activiteiten, spelen dan ook tal van factoren een rol. Het weer is een niet te onderschatten factor, daarnaast spelen ook uur en plaats van de activiteiten een rol. Omwille van de verschillende leeftijden (12 - 24j) en interessesferen binnen de studentenpopulatie,

is het zeer moeilijk activiteiten te organiseren die iedereen kunnen bekoren. Daarbij komt dat de studentenpopulatie zich om de drie jaar bijna volledig vernieuwt, weinigen in de buurt wonen en voor velen het buitenschoolse leven zich „thuis” afspeelt, dus niet in de Brabantwijk. Verder speelt ook de interesse van de docenten en het al dan niet doorgaan van de lessen een bepalende rol (waarbij opgemerkt dat het opschorten van de lessen niet perse positief hoeft te zijn. Het inpassen van activiteiten van Campus Schaarbeek binnen de les, is dat zeker wel).

Tenslotte merken we dat de activiteiten die het doelpubliek weten aan te spreken, wél de gewenste invloed hebben: studenten leren de wijk kennen, het studentenpubliek vermengt zich, zij worden vertrouwd met sportief en cultureel Schaarbeek, ... Deze aspecten komen steeds in meerdere of in mindere mate aan bod. Muren openbreken en psychologische patronen en barrières doorbreken vergt veel inspanningen, zeker voor de pendelstudenten voor wie de Brabantwijk geen thuis is. Maar voor wie er eens door de eigen Campusmuur heen brak, is Campus Schaarbeek zeker geen onbekende meer.

Tim Cassiers
Sarah Kaerts

Onderwijsinstellingen Brabantwijk en VGC-beleid

Een dialoog

Toespraak van de heer Apers

Het past, mevrouw de minister, dat wij in de eerste plaats een speciaal dankwoord tot u richten voor de interesse die u betoont voor wat er leeft rond de Brabantwijk, rond de Limiet-Limite-werking in het algemeen en vandaag rond het „campus Schaarbeek“-initiatief in het bijzonder. Uw aanwezigheid bewijst uw belangstelling en wordt zeer naar waarde geschat.

De „campus-Schaarbeek-dag“ eind oktober, vlak na de opening van een nieuw academiejaar, begint stilaan een traditie te worden. Zoals reeds aangekondigd tijdens de receptie van de editie 2005 van Campus Schaarbeek heeft VLEKHO de (hoge)school-buurtwerking overgedragen aan vzw Limiet Limite. VLEKHO heeft gedurende 5 jaar een voortrekkersrol vervuld in de totstandkoming van een (hoge)school-buurtwerking in de Brabantwijk.

Deze verzelfstandiging en losmaking van VLEKHO heeft als meerwaarde dat het project Campus Schaarbeek nu wordt gedragen en gefinancierd door de vier (hoge)scholen in de buurt: Sint-Lucas dept. Architectuur, Sint-Lukas Hogeschool, Sint-Lukas Kunsthumaniora en VLEKHO. Dit geeft Limiet Limite een groter draagvlak bij alle scholen uit de Brabantwijk. Op plechtstatige momenten zoals vandaag wil het al eens gebeuren dat er kwistig met het wierrookvat wordt gezwaaid. Liefst naar elkaar. Wij gaan dat niet doen; de weg die moet afgelegd worden is nog *te lang*. Toch wil ik zeggen, mede namens de collega's in het project, dat wij ons in die nieuwe constellatie goed voelen bij elkaar en dat, bij elk van de partners, met de dag het besef groeit dat wij – onder de hoede van Limiet-Limite – met een eerlijke poging bezig zijn opdat A) onze studenten zich beter en beter zouden voelen in deze typische en karaktervolle wijk enerzijds en B) de wijk van haar kant meer zou te weten komen wat er achter onze muren gebeurt en hoe zij daar haar voordeel zou kunnen uit halen.

In het jaarverslag 2005 van „Quartier Latin-Student in Brussel“ lees ik, en dat is misschien voor velen verrassend, dat er in Brussel 70.000 jonge mensen studeren aan een universiteit of hogeschool. Dat is voor een stad als Brussel een ongelooflijke zuurstof-toevoer. 23.000 studenten daarvan zijn ingeschreven in een Nederlandstalige instelling. Wat specifiek „Campus Schaarbeek“ betreft volgen er +/- 3.500 jonge volwassenen les in onze Brabantwijk; op een territorium van amper 1 km². De inbreng van dit potentieel aan studenten, docenten en administratief ondersteunend personeel is cruciaal en medebepalend voor een wijkontwikkelingsproject als dat van de Brabantwijk.

Niet alleen zijn de onderwijsinstellingen met hun groot aantal studenten één van de belangrijkste actoren in de buurt, de aanwezigheid van de studenten – een populatie die zichzelf steeds weer vernieuwt en nooit vergrijst – kleurt mee de buurt. Zowel middels de pendelstudenten als door de residerende kotstudenten. Zeer belangrijk wordt ook het groeiend aantal „Erasmus“-kotstudenten dat deels bestaat uit studenten uit dezelfde landen van herkomst als vele alochtone buurtbewoners.

Vroeg of laat kunnen hier bruggen worden gebouwd tussen vele buurtbewoners en studenten die hier de kennis en ervaring komen opdoen die hun niet mag worden onthouden. Het „Campus Schaarbeek“-initiatief van Limiet Limite daagt de scholen zonder meer uit om hun kennis en hun middelen in te zetten ten voordele van de ontwikkeling van de Brabantwijk. De opgedane ervaring en de knowhow mogen immers niet in sarcophagen van opleiding besloten blijven: handel en economie, talen, plastische kunsten, architectuur en stedenbouw, communicatie en vormgeving... stuk voor stuk troeven die moeten worden aangewend om de leefbaarheid van de wijk te vergroten. Dit kan via „triple-win“-projecten, initiatieven die nuttig zijn zowel

binnen de opleiding van de studenten als voor de meewerkende buurtbewoners en waarbij ondertussen contacten tussen beide groepen georganiseerd en gestimuleerd worden.

Wij denken aan: de taallessen Nederlands; de feesten, georganiseerd door studenten ter afsluiting van de Ramadan; het project Image Brabant; Forum; de étalageprijs 2006; Loop je fit... Het feit dat de netwerkorganisatie Limiet Limite een huis is met vele kamers waarin ook andere belangrijke „forces vivantes“ van de Brabantwijk actief zijn, kan op termijn bij dit alles alleen maar een belangrijke meerwaarde betekenen. Ik denk, naast de genoemde onderwijsinstellingen die vandaag even uw aandacht vragen aan organisaties als: de ondernemers binnen Unizo Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het handelskerncontract Antenne Atrium Brabant, Samenlevingsopbouw Brussel en het Wijkpartenariaat.

Kortom, wij de scholen in kwestie, hebben de boodschap van de overheid - via de Vlaamse Gemeenschapscommissie en haar steun aan Limiet Limite - wel degelijk begrepen. Wij willen de werking van het schoolbuurtproject „Campus Schaarbeek“ mee dragen en willen actief samenwerken met de gemeente Schaarbeek, met de politie, de buurtbewoners, de handelaars, de culturele instellingen en andere organisaties uit de wijk om het samenleven in zijn breedste betekenis te bevorderen; wij willen ervoor ijveren dat studenten en leerlingen van onze scholen zich niet zouden afsluiten van de buurt.

Wij streven er niet naar dat de Brabantwijk een studentenbuurt zou worden; wij streven er naar dat de Brabantwijk een wijk zou zijn waar ook studenten thuis zijn. Wij hebben ook begrepen dat wij in bepaalde gevallen, daar waar er gerechtvaardigde klachten zijn, de mondige tolk en de boodschapper kunnen en moeten zijn naar de overheid en naar het beleid toe.

Anderzijds moeten de buurtbewoners ook leren begrijpen dat wij hun, binnen onze mogelijkheden en binnen onze competentie, een meerwaarde kunnen en willen bieden. Waar en wanneer nodig willen wij ook verduidelijking geven en

verantwoording afleggen van wat er reilt en zeilt binnen onze, al dan niet academische, muren. Het is in vele gevallen, zoals zo dikwijls, een kwestie van wie zet de eerste stap? Limiet-Limite heeft, met „campus Schaarbeek“ die stap duidelijk gezet.

Terugkeren is geen optie. De Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft aan het project alvast zijn steun toegezegd tot eind 2007. De vier scholen hebben er solidair en in teamverband met Limiet-Limite hun medewerking voor dezelfde periode aan vastgeklonken. In één van de meest heterogene buurten van de Brusselse agglomeratie is Campus Schaarbeek niet meer of niet minder dan een pilootproject dat zichzelf kenmerkt door zijn pragmatisch realisme, zijn vermogen ook om zijn eigen mogelijkheden en beperkingen in te schatten. Voor mij is dat de beste garantie voor de toekomstige werking; zelfoverschatting zou in deze nefast zijn, zelfonderschatting zou een negatie zijn van de potentialiteit die elk van de partners nu en in de toekomst kan inbrengen in de groep. Wannes Vandeveldel stelde: „een zanger is een groep“ De Limiet Limite (hoge)school-buurtwerking, „Campus Schaarbeek“ is ondertussen ook een groep geworden.

Jan Apers

Voorzitter SoVoW&K campus Sint-Lucas Brussel

25/10/2006

Toespraak van Minister Grouwels

Als Collegelid bevoegd voor het Stedenfonds ben ik zeer blij om vandaag opnieuw het glas te kunnen heffen met u op de derde editie van dit evenement.

„Campus Schaarbeek” is de noemer voor de wijkgerichte werking van jullie, Nederlandstalige scholen en hogescholen, hier in de Brabantwijk.

Als je op een familiefeest moet uitleggen dat je studeert in Brussel, in Schaarbeek dan nog wel, in de Brabantwijk, vlakbij het Noordstation, krijg je soms extreme reacties. Iedereen heeft zich immers een beeld gevormd van deze buurt, met haar uitdagingen, gevaren soms, haar veelzijdigheid en diversiteit, haar verlokkingen en geschiedenis.

Als je dan de uitnodiging voor vandaag zou tonen, heeft een cynische oud- student van elders snel zijn mening klaar:

- Schaarbeek studentikoos, dat is het van buiten leren van de openingsuren van den Biznis;
- Schaarbeek cultureel, dat zijn de straataffiches voor optredens van Turkse diva's - affiches met een aantrekkelijke foto, en moelijk te ontcijferen informatie over dag, plaats en uur;
- Schaarbeek culinair, dat is een late-night pitta in de Vizyon of een meeneem-pizza van de Nasreddin; of soms, als de ouders op bezoek zijn, iets hoogstaanders in de Ultieme Hallucinatie, de Bergama of de Koçak;
- en Schaarbeek sportief, dat is snel sprinten naar het station om de trein niet te missen.

Gelukkig krijgen jullie de kans om dat cliché-beeld bij te schaven. Een dag als vandaag is daarbij belangrijk. Niet alleen omdat ikzelf er al jaren voor pleit om Brussel als studentenstad aantrekkelijker te maken, maar ook omdat je als student je niet kan veroorloven je op te sluiten in je kot of je leslokaal.

Van zodra je hier de deur uitgaat, stap je in het echte leven. En dat is inderdaad niet altijd rozengeur en maneschijn, maar tijdens je hogere studies

moet je ook daar over bijleren en er voor open staan. Vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie doen we daarom al enkele jaren een flinke duik in het zakje om de hogescholenwerking een plaats te geven in de globale wijkontwikkeling. En we denken dat we daarmee ook de gemeente en de scholen zelf warm hebben kunnen maken voor een grotere inbreng.

„Campus Schaarbeek” is immers niet zo maar een verkoopsnaam, het is een overtuiging. Je hebt her en der in Brussel hogescholen die op zichzelf werken, maar hier, in deze wijk, maken de scholen en hogescholen deel uit van het stedelijk weefsel. De scholen, docenten en studenten, dragen iets bij aan de wijk, maar de wijk biedt ook dingen waar u beter van wordt en de waarde van die wisselwerking moet op een dag als vandaag blijken.

Ik ben dan ook blij samen met jullie het glas te kunnen heffen op de derde editie van Campus Schaarbeek: veel succes met jullie studies en laat ons er samen iets van maken !

Met dank voor uw aandacht !

Brigitte Grouwels

STAATSECRETARIS BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
25/10/2006

